Dolursa gözləri baxmadan ona,
Qəlbinə hakimdir bir sevinc ancaq,
Tərk edir otağı bu dəm qəhrəman
O, "intiqam" – deyə gedir durmadan.
Budur, inqilabın rəmzi dünyada
Ana ölmüşsə də, mərd oğlu sağdır,
Nə ana, nə ata baş əyməz yada
Atasız oğula ellər dayaqdır.
Bu gün Azərbaycan qalxmış ayağa;
Hər küçə başında bir səngər durur.
Baxır Səriyyənin oğlu uzağa,
Baxır atasının dalınca məğrur...

Bakı, 1949-50

SƏNDƏN UZAQLARDA

Səndən ayrıldığım on gün olsa da,
Lakin hər günümü bir il sanmışam.
Hər axşam yananda göylərin şamı
Hicrində od tutub mən də yanmışam.
Bəzən qəlbim dolmuş, qəlbim ağlamış
Baharın ağlayan buludları tək.
Bəzən də könlümdə sellər çağlamış,
Sinəmə sığmamış, sığmamış ürək.

Anlar donub qalmış qurğuşun kimi,
Hər anım bir günə bərabər olmuş.
Burda dəniz gözəl, təbiət gözəl,
Lakin tənhalıqdan qəlbim yorulmuş.
Səndən ayrıldığım on gün olsa da,
Lakin hər günümü bir il sanmışam.
Səni görmək üçün, əziz sevgilim,
Hər səhər, hər axşam qanadlanmışam.
Lakin nə əlinə çatmış əllərim,
Nə də gözlərinə gözüm sataşmış.
Xəyallar aparmış, aparmış məni,
Kədərim yenə də başımdan aşmış...
Hər axşam sahilə yalqız çıxıram,
Gündüzlər xəyalın gəzdirir məni
Yuxusuz gecələr sən həmdəmimsən,
Yatarkən yuxuda görürəm səni.
Lakin düşünürəm hicran olmasa,
Vüsalın qədrini bilməzdi insan.

Səndən uzaqdayam, uzaqlarda mən,
Vüsalı görünən bu acı hicran
Məni düşündürür, məni yandırır,
Eşqimin yolunu işıqlandırır.
Görürəm, nə qədər sevirəm səni,
İllər ayırsa da, sevgimdən məni
Tək səni sevirəm, tək səni yalnız.
İnsan öz eşqinə olmaz vəfasız!

1959

BİR NƏĞMƏ İTİRMİŞƏM

Bir nəğmə itirmişəm,
İtən yar nəğməsiydi.
O bir etibarsızın
Etibar nəğməsiydi.

Vüsalı acı hicran,
Gülüşü qarlı boran,
Ayrılıb gedən zaman,
Ürəyimi qoparan,
Boran, qar nəğməsiydi.

Kədərliydi ney kimi,
Ona saldım meylimi,
Bir nəğmələr selimi?
Füzulinin qəzəli,
Şəhriyar nəğməsiydi.

Həyatın tufanında,
Qarında, boranında,
Ömrün hər bir anında,
Ümid ağacım olan,
Özü möhtacım olan,
Bir dildar nəğməsiydi.

Yazıq bağbanlar kimi,
Gül əkdi, xar bitirdi.
Çətin tapdı gülünü,
Asan salıb itirdi.
Gözlənilməz, bir qəfil,
İlk xəzana tuşlaşan
Son bahar nəğməsiydi.

Bir ürəyin təlaşı,
Ayrılığın göz yaşı,
İtib, batan sal daşı,
Mənə biganələrdən,
Daha biganə olan
Bir əğyar nəğməsiydi.

Ovlayaraq qəlbimi,
Uçdu göyərçin kimi.
Titrək könül lələyi,
Röyalarda məleyim,
İstəyim, arzum olan
Bir nigar nəğməsiydi.

Vüsalı acı hicran,
Gülüşü qarlı boran,
Sevincimi aparan,
Ürəyimi qoparan,
Bir də geri dönməyən,
İtən yar nəğməsiydi.

Bir nəğmə itirmişəm,
İtən yar nəğməsiydi.
O bir etibarsızın,
Etibar nəğməsiydi.

QARANQUŞLAR QAYIDANDA

Gələcəyəm sənə qonaq
Qaranquşlar qayıdanda.
Məni gözlə, məni ancaq
Qaranquşlar qayıdanda.
Bulud göydən uçan zaman
Məni gözlə!
Günəş nurun saçan zaman
Məni gözlə!
Yasəmənlər açan zaman
Məni gözlə!
Məni gözlə, məni axtar
Qaranquşlar qayıdanda.
Gələcəyəm gələn bahar
Qaranquşlar qayıdanda.
Duman alsa o dağları,
Darıxma, gəl!
Güclü yellər titrətsə də budaqları,
Darıxma, gəl!
Dünyanın xoş sabahı var,
Seyrə dalsan yaxınları, uzaqları,
Darıxma, gəl!
Qaralanda uzaq yollar,
Gələcəyəm, sevimli yar,
Gələcəyəm mən bu bahar
Qaranquşlar qayıdanda.

ÖMÜR GÜNƏŞİM

Məni sevirsənsə özünü qoru,
Qoru həyatını bir inci kimi.
Könlümün yeganə təsəllisitək,
Qəlbimin yeganə sevinci kimi.

İnan ki, varlığım, ömrüm, həyatım,
Bu günüm, sabahım bağlıdır sənə.
Tək sənə bağlıdır müqəddəratım,
Səni görmək istər ürəyim yenə.

Mənimki olsaydın, səni əl üstə,
Göz üstə saxlardım, saxlardım, inan.
Qəlbimin yeganə sevinci ikən,
Dönüb başqasına kədər olmusan.

Ömrümə günəşsən, parlaq bir günəş,
Harada olsan da işığın gələr.
Soyuyan qəlbimə atəşsən, atəş,
Xəyalın ömrümə işıq nur ələr.

Sənin varlığında varlığım yaşar,
Duyğutək qəlbimə dolaydın, ey kaş.
Xəyalın ömrümə sevinclər qoşar,
Dönüb sən olaydım, olaydım ey kaş!

Tənha gecələrdə xatirələrin
Vəfalı dost kimi yanıma gələr.
Sənin təbəssümün-ömür ülkərim,
Həmdəmim – danışan, dinən vərəqlər.

Qoru ürəyini, qəlbini qoru,
Küləklər səsini çatdırsın mənə.
Yaxınlar, uzaqlar qoy bilsin bunu,
Sənlə diriyəm, sənlə yenə.

Məni sevirsənsə özünü qoru,
Qoru həyatını bir inci kimi.
Qəlbimin yeganə təsəllisitək,
Könlümün yeganə sevinci kimi.

SEVGİLİM

Ulduzlar göylərdə qatar-qatardır,
Qəlbimdə dil açan xoş arzulardır.
Dünyanın min rəngi, min hüsnü vardır,
Həyatın qədrini bilək, sevgilim.

Gözləri oxşayır hər yaşıl ağac,
Göylərin başında lacivərdi tac.
Qəlblərə ruh verir hər zümrüd yamac,
Yaşamaq bir sonsuz dilək, sevgilim.

Həyatın mənası dərindir, dərin,
Min bir bəzəyi var torpağın, yerin.
Yaşamaq dünyada hər şeydən şirin,
Həyatın üzünə gülək, sevgilim.

Göylərə nəzər sal, hər səhər çağı
Günəş oyadanda daşı, torpağı,
Hər səhər seyrə dal dərəni, dağı,
Coşacaq qəlbində istək, sevgilim.

Dünyanın bəzəyi, zinəti insan!
Həyata üz çevir qəmlənən zaman.
Meşələr yolunu gözləyir hər an,
Təbiət gözəldir, göyçək, sevgilim.

Bəzən qanadlarım qırılar, düşər,
Kədərim yanımdan yeltək ötüşər.
Könlüm vüsalınla yenə görüşər,
Həyata bağlıdır ürək, sevgilim.

Qəlbimi oxşayır hər yaşıl çəmən,
Kömək diləmirəm hələ kimsədən.
Göz görür, qəlb duyur, bəxtiyaram mən,
Dünyanı gəl qoşa gəzək, sevgilim.

ROMANS

Dünən gecə sevincim uca dağlar aşırdı,
Bu gün isə kədərim olmuş dənizlər qədər.
Dünən qəlbim əbədi qəmlə vidalaşırdı,
Bugün onu yenə də qarşılayır mükəddər.
Dünən qəlbim bir anlıq xoşbəxt sandı özünü,
Məhrəm oldu nəfəsim isti yar nəfəsilə.
Dünən eşqi dinlədim nəvazişlər içində,
Şirin yuxuya getdim onun zümzüməsilə.
Dünən illər həsrəti qəlbimdən uçdu, getdi,
Bu gün isə əbədi köçüb getdi, getdi yar.
Fəqət acı göz yaşı bir də şirin xatirə
Qaldə mənə, o gündən, o gecədən yadigar.

GƏL

Gəldin, darıxırdım, açıldı könlüm,
Yenə də göylərdən ay baxanda gəl,
Dağlara düşəndə səhərin şəhi,
Qızlar yaxasına gül taxanda gəl.

Bənövşə boynunu əyib duranda,
Ulduzlar göylərdə büsat quranda.
Üfüq durulanda, göy durulanda,
Sellər, şəlalələr gur axanda gəl.

Gəl, elə danışım elə gülüm ki,
Yanında bir sözüm olmasın iki.
Mən elə susmayan bir bülbüləm ki,
Qəlbimdə arzular od çaxanda gəl.

Gəl sular qızanda günortaçağı
Günəş yandıranda daşı, torpağı,
Oxuyub nəğmə de könlüm sayağı,
Qəlbim sənin üçün darıxanda gəl.

Hər sözün öz yeri, öz məqamı var,
Ürəkdə qalmasın təmiz arzular.
Ondakı qəlbimi gələcək vüsal
Oduna yandırıb, həm yaxanda gəl.

Baharda, payızda, qışda gəl barı,
Qalın qar tutanda düz yamacları.
Gətir gəlişinlə ilkin baharı,
Yenə də göylərdən ay baxanda gəl.

NƏ TEZ UNUTDUN MƏNİ...

(Nəğmə)

Yadındamı, gözəl yar,
Dedin mənə bir bahar
– Qəlbim səni arzular.
Sonra, ey gözəl mələk,
Nə tez unutdun məni?

Sənin eşqinə hər an
Qəlbim olmuş aşiyan.
Söylə, sevimli canan,
Sən ey ətirli çiçək,
Nə tez unutdun məni?

Qəlbindədir ürəyim,
Diləyində diləyim.
İstəyimdir, istəyin.
Həyat səndədir demək,
Nə tez unutdun məni?

Əhdinə bel bağladım,
Dəniz kimi çağladım,
Fəraqında ağladım.
Axan bir göz yaşı tək
Nə tez unutdun məni?

Sənin eşqinə hər an
Qəlbim olmuş aşiyan.
Söylə, sevimli canan,
Səni unutmaz ürək,
Nə tez unutdun məni?

1958

* * *

Könül bulanmaz imiş etibar olan yerdə,
Qışın nə aləmi varmış bahar olan yerdə.
Rəqibdən nə küsüb sən, nə inci, ey qəlbim,
Rəqib neyləyəcək yara yar olan yerdə.
Məhəbbətin özüdür ən şirin, gözəl nemət,
De, bülbülə nə gərək novbahar olan yerdə?
Sevib yaşa, sevərək öl, bu bəxtiyarlıqdır,
De, qəmlənərmi könül bəxtiyar olan yerdə?
Ürək alışmasa gözdən, de, yaş çıxarmı məgər?
Kim ağlar, əldə, gülüm, ixtiyar olan yerdə.
Təbəssümüm dodağımdan bil, ixtiyarsız uçub,
Mən ixtiyarsızam, ey gül, nigar olan yerdə.
Vətən, Vətən deyərəm, ruhum eyləyər pərvaz,
De, gizlədim necə, dərd aşikar olan yerdə?
Soruşdu, söylə, kimin həsrətindəsən, şair?
Kimi deyərdi könül, Şəhriyar olan yerdə?

* * *

Oda yandırma, gülüm, sən yenə pərvanələri,
Yenə sövdalara salma dəli-divanələri.
Şairə mey nə gərək, mey də, rübabım da – şeir,
Etməyin bir daha tərif meyi, meyxanələri.
Eşqim – azadlığın eşqi, qəmim – el dərdi mənim,
Mən həqiqət yazıram, neylərəm əfsanələri?
Adım aşiqsə əgər, mən elimin vurğunuyam,
Çox da tərifləmə, gəl, şairə dürdanələri.

Ayrılıq dərdi çəkən qəlbimin öz aləmi var,
Vəsli gəl sorma, soruş sən şəbi-hicranələri.
İçmişəm, məstəm, inan, ayrılığın badəsini,
Geri qaytar, yola sal sağəri-peymanələri.
Öz ayım, öz günəşim, öz büti-məbudum var,
Başa sal düşmənimi, dostumu, həmxanələri.
Bir vüsal, bir də vüsal, bir də vüsaldır dərdim,
Gəl xəbərdar elə sən arifi, biganələri.

* * *

Yaxın düşməz əcəl çünki ürəkdə intizarım var,
Bir atəşgahdir qəlbim, vətənsiz ahü-zarım var.
Mənə bəzən gülər, bəzən təbəssüm eyləyər tale,
Fəqət gülməz üzüm, çünki ürəkdə bir qubarım var.
Bütün ömrüm boyu hər bir diyarda laləzar gəzdim,
O tayda vəhşi otlar çulğamış öz laləzarım var.
Baharı neylərəm, ey dost, sənsiz bu nəyə lazım?
Vətən mülkündə illərdir xəzan vurmuş baharım var.
Şikayət etmirəm düşmüş mənə ellər qəmindən pay,
Həmişə fəxr qıllam ki, pərişan ruzigarım var.
Büllurtək ayrılıq dərdin ürək daim əyan eylər,
Vüsalım harda qalmışdır? O tayda gülüzarım var.

* * *

Ətrin bənövşə ətrinə bənzər, sevimli yar,
Hicranda şəmtək ürəyim od tutub yanar.
Bağrım fəraqdan alışır lalə bağrıtək,
Yoxdur həyat bağında sənintək gözəl çiçək.
Könlüm apardı, ovçumudur, söylə, gözlərin?
Sehirmi, cadugərmi məgər dadlı sözlərin?
Bir dağmı, yoxsa ki, ucalan sərv qamətin?
Gəlsin rəqib, ta ki görə bu qiyamətin
Göylər şəfəq saçanda səhər, axşam ey pəri,
Seyrə çıxanda ay kimi bu doğma çölləri,
Boylan bizim pəncərədən, boylan, ey mələk,
Yoxdur həyat bağında sənintək gözəl çiçək.

Gəl, gəl, gözün fədası olum, bir də gəl yenə,
Mən qəmlənəndə, körpə kimi bir də gül yenə.
Qəlbimdəki döyüşlərimin qəhrəmanı sən,
Göylər qucan xəyalımın əvvəl nişanı sən.
Sənsiz necə ömür sürərəm, sənsiz, ey nigar?
Ətrin bənövşə ətrinə bənzər, sevimli yar.

* * *

Dərdə düşüb könül yenə dərmanım arzular,
Tənha qalanda yari-nigahbanım arzular.
Məhzun və dalğınam yenə məcnun söyüd kimi,
Pəjmürdəlik bu qəlbi-pərişanım arzular.
Ey dost, sən bu gün mənə yarı, diyarı ver!
Gecdir sabah, onu günüm, əlanım arzular.
Gəl bir dəfə həyatda əlimdən tut, ey vüsal,
Artıq bunu ürəkdəki hicranım arzular.
Kim söylədi ki, şairə tənhadı daima,
Könlüm evimdə daimi mehmanım arzular.

* * *

Saqi xumari-eşqəm, bir mey gətir, amandır,
Həsrət və intizarəm, halım yenə yamandır.
Yad etməyir nigarım, öldürdü intizarım,
Gözdən xəyalı getməz bilməm neçə zamandır.
Hicrində hər gün oldum zülfü kimi pərişan,
Qəlbim fəraq əlində, həsrət əlində qandır.
Ey gül, səhər mehilə göndər peyam yarə,
Gəl bir soruş, qəmindən, gör bu nə imtahandır.
Soldu ömür baharım, əl çəkməz intizarım,
Qəlbim evimdə bir də ümmid şəmi yandır.
Rüsvayi eşqin oldum, sən bilmədin, vəfasız,
Gəl, ey külək, çəkinmə, halımı yara qandır.
Söylə ki, aşiqim çox, meylimsə kimsəyə yox,
Qəlbim evində bir o, ancaq o, hökmürandır.
Şəmtək əlində eşqin Billuri sızlayanda
Qəlbim yenə vüsalə, ümmidə aşiyandır.

GƏL BİR DƏ GÖRÜŞƏK

Gəl bir də görüşək, bir də görüşək
Uzaqdan-uzağa vurğunlar kimi.
Oturaq yenə də qabaq-qabağa,
Qəlbində sevgisi, eşqi var kimi.

Baxım, bir də baxım mən heyran-heyran,
Bu arzum ürəkdə qalmasın barı.
Belə görüşlər də bəsimdir, inan,
Könüldən görünsün könül yolları.

Gəl bir də görüşək, bir də görüşək,
Qəlbimdə dil açsın həyəcan mənim.
Sinəmdə tufanlar qoparsın ürək,
Gülsün gözlərimdə asiman mənim,
Dəyişsin gözümdə bu cahan mənim.

Uzaqdan-uzağa seyr edim səni,
Təbəssüm çiləyim gülüşlərinə.
Dolanım, xəyalən gəzim çəməni,
Səninlə qol-qola dolanım yenə,
Təbəssüm çiləyim gülüşlərinə.

Gəl bir də görüşək, sevinsin bahar,
Ürəyim fərəhlər dənizi olsun.
Məni qanadına alsın arzular,
Yanımda hicranın bənizi solsun.

Təsəlli olmusan şair ömrümə,
Mənə gələcəkdən, sabahdan danış.
Gizli niskilimdən bir kəlmə demə,
Ellərin eşqilə sən yanıb, alış.

Vurğunam vətənə, məftunam sənə,
Belə görüşlərə alışmışıq biz.
Gəl bir də görüşək uzaqdan yenə,
Görüşüb, ayrılaq müqəddəs, təmiz.

Görüşüb ayrıldıq həmişəkitək,
Gözlərim arxanca baxdı intizar.
Sinəmdə tufanlar qopardı ürək,
Qəlbimi yandırıb-yaxdı arzular.

Gəl bir də görüşək, bir də görüşək,
Uzaqdan-uzağa vurğunlar kimi.
Oturaq yenə də qabaq-qabağa,
Qəlbində sevgisi, eşqi var kimi.

XƏZƏRİM MƏNİM

Mənim gözəl dənizim,
Doğma Xəzərim mənim
Ömrü neçə əsrlik
Sənət əsərim mənim.

Sinəndəki buruqlar
Ürəyimə dayaqdır.
Sayıq keşikçilərtək
O həmişə oyaqdır.

Bakının qucağında
Bir anasan, ey dəniz.
Bir övladsan – vəfalı,
Bir sonasan, ey dəniz!

Bir dənəsən dünyada
Dəryalar sənə məftun.
Sənin göy sularına
Məftunam, yenə məftun.

Mənim gözəl Xəzərim,
Suların inci kimi.
Yaşayır ürəyimin
İtməz sevinci kimi.

Mənim gözəl Xəzərim,
Sənin göy sularında
Ürəyim var, gözüm var.
Sənə qəlbimdə hələ
Deyilməmiş sözüm var.

Çöllər, bağlar solacaq,
Meşələr solacaqdır.
Günəş kimi, camalın
Dəyişməz qalacaqdır.

Məni xatırlayarsan
Sahillər birləşəndə,
Bir ürəkdə min arzu,
Min istək yerləşəndə...

Xeyir-dua ver mənə,
Anam Xəzər, can Xəzər.
Ey hər qətrəsi dərman,
Mirvari, mərcan Xəzər.

Aç mənim yelkənimi,
Gözü yolda qalan var.
Xəzər, arxamca çilə
Göy dalğalar, göy sular.

* * *

Qəsr qurdum arzulardan
Səhər-axşam.
Külək oldu, qopdu tufan,
Boran oldu.
Ürək coşdu dərya kimi,
Göz yaşlarım ümman oldu.
Heç bilmədim, qəsrim nə vaxt,
Necə, harda viran oldu.
Olum-ölüm vuruşları,
Qarşıdadır mübarizə.

Yenə qonaq gələcəkdir
Görüş bizə,
Vüsal bizə.
Arzulardan, əməllərdən
Yeni qəsr qurum gərək,
Döyün, susma, döyün ürək.

* * *

Zərif zülfün bir yana,
Zərif şanələrindən
Deyib, danışım bu gün.
Zərif məhəbbətinlə
Yanıb-alışım bu gün.

Çıxıb dağları gəzim,
Sənə lalə toplayım.
Eşqin piyaləsini
İçmək üçün, sevgilim,
Min rəngli, min biçimli
Yüz piyalə toplayım.

Güllərin ətri qalsın
Xatirəmdə, sözümdə,
Gözlərimdə gözlərin,
Ürəyimdə sözlərin,
Dönüb sənə çevrilim
Birdəfəlik özüm də.

Yandırsın günəş kimi
Məni odlu həsrətin.
İlham bulağım olsun
Təmənnasız ülfətin.
Yaşatsın sevincimi
Boyasız məhəbbətin,
Riyasız məhəbbətin.

FİRDOVSİ YANILDI

Qadınla əjdaha düşsə torpağa,
Torpaq da onlardan qaçar uzağa.
Firdovsi

Firdovsi yanıldı qoca dünyada,
Qəzəbi aldatdı böyük şairi.
Şair unutmuşdu uca dünyada,
Özünün beynində, ürəyində də
Anası tuturdu ülvi bir yeri.
Firdovsi ananı dünya sanırdı,
Eşqiylə göylərə qanadlanırdı.

Qadın çiçəyidir həyat bağının,
Ziynəti, bəzəyi yar otağının.
Ətri, təravəti gül yarpağıtək,
Köksündə döyünür incə bir ürək.
Belə bir incəlik kimsədə yoxdur,
Duyan bir ürəyin məlalı çoxdur.
O susar, çox zaman qəlbini açmaz,
Zəhmətin, həsrətin qaçmaz əlindən.
Fəqət mənliyini heç nəyə satmaz,
O üsyankar olur taleyə bəzən...

Sən sev qadınını, bəslə gül kimi,
İstər qoca olsun, istərsə cavan.
Qoru tufanlardan tər sünbül kimi,
Xəbərin olmasa ondan bir zaman
Həyatı gül kimi saralıb solar,
Ömrü yar bağında beşgünlük olar.
Onun sədaqətə, hüsn-rəğbətə,
Riyasız bir eşqə, təmiz ülfətə,
Hörmətə, qayğıya ehtiyacı var,
Unutsan, çiçəktək saralıb solar.

AŞIQ SAZINDA

Aşıq Ələsgərə

Bir həyat eşqi var, bir də ki, həsrət,
Ölməz bir məhəbbət aşıq sazında.
Elin arzuları, elin diləyi,
Tükənməz bir ülfət, aşıq sazında.

Hər toyu, düyünü bir aşıq bəzər,
Şöhrəti dillərdə, ellərdə gəzər.
Gözəllər eşqilə oxuyar, süzər,
Səslənər sədaqət, aşıq sazında.

O, pəsdən, o, zildən, o, bəmdən deyər,
O, sevincdən deyər, o, qəmdən deyər,
Hicrandan, vüsaldan, ələmdən deyər,
Soyumaz hərarət, aşıq sazında.

Sazıyla bir gəzər eli, Vətəni,
Ayırar yüz qəmdən, həsrətdən məni.
Yadıma saldıqca çölü, çəməni,
Dəyişər təbiət, aşıq sazında.

Aşığın saf olar hər bir niyyəti,
Vətənin şöhrəti, elin qüdrəti,
Ötən nəsillərin məhrumiyyəti –
Ölçülməz bir vüsət, aşıq sazında.

Qəlbləri həyata, sevincə bağlar,
Ellərlə sevinər, ellərlə ağlar.
Hər simdə bir ilham çeşməsi çağlar,
Sarsılmaz bir qüdrət, aşıq sazında.

Gah vüsal oxuyar, gah hicran çalar,
Qəlbimi, ruhumu əlimdən alar,
Dünəni, bu günü yadıma salar
Əbədi bir şöhrət, aşıq sazında.

MƏHƏBBƏT

Bahar gələndə dağlara həyat gələr,
Çöllərdə lalə bitər, çəməndə nilufər.
Bahar gələndə hər yerə fərəh saçılır,
Sən bahar kimisən, sevgilim,
Sən təbəssümlənəndə könlüm açılır.
Səndən sonra kimsəni sevmədiyimi anladım,
Bayağı eşqlərin oduna yanmadım.
Səni gözlədim,
Gözlədim bahar kimi,
Təmiz arzular kimi.
Ancaq
Bundan sonra məni sevən olmayacaq
Sənin kimi.
Fəqət mən,
"Səni sevirəm" demədiyindən
Acıqlandım.
Özüm öz böyük eşqimi ayaqlara saldım.
Bu günə qaldım.
İndi illər keçmiş o gündən.
Bu illərdə dağlar aşmış,
Dərələr, düzənlər keçmişəm mən.
Su içmişəm min-min bulaqdan.
Milyon-milyon insanlar görmüşəm.
Yaxşısı da olmuş, yamanı da.
Dünyada
Məni sevənlər də olmuş,
Sevməyənlər də.
Mən səni sevmişəm ancaq.
Məhəbbətin dayaq olmuş qəlbimə,
Yenə dayaq olacaq.
Ağlayan şəlaləyə ağlama dedim,
Toxta, dayan bir an.
Sözümə baxmadı, baş alıb getdi.
Gözdən, könüldən itdi.

Fəqət sən itmədin,
Gözdən, könüldən getmədin.
Sənin təmiz məhəbbətin
Məni yola saldı, qarşıladı hər axşam,
Məni həyata, insanlara bağladı.
Bu böyük məhəbbət
Həmişə mənimlə gulub ağladı.
Məndən sonra da qalacaq,
O yenə mənimlə olacaq.

QALSAYDIN

Yanımda qalsaydın, ey gülü-rəna,
Həyatım başqa bir məna alardı,
Yanımda qalardı sevinc daima,
İlhamım həmişə mənim olardı.
Təbəssüm uçmazdı dodaqlarımdan,
Qalardı əməyə sonsuz məhəbbət,
Məni tərk etməzdi bir də heç zaman,
İnsanın bəzəyi sevinc, səadət.
Ürəkdən əbədi həsrət uçardı,
Gəzib dolaşmazdım bir də mükəddər,
Ələmim həmişə məndən qaçardı,
Gözümdə gülərdi geniş üfüqlər.
Lakin nə etməli, taleyim demək
Səni məndən alıb uzağa salmış,
Sevincim olmuşdur köçəri quştək
Kədərim həmişə yanımda qalmış.
İlhamım sənlə uçub gedəndə
Sonsuz sevincimi alıb apardı.
Rahatlıq arxanca qaçıb gedəndə
Qəlbimi köksümdən sanki qopardı.
Ürəyim həmişə, hər zaman səni,
Hər yerdə özünü, sözünü anmış,
Gülüşlər sənlə tərk etmiş məni,
Gözümdə qəmlərin alovu yanmış.

Qayıt gəl, sevgilim, qayıt bir axşam,
Ayrılıq dərdini səhər çəkmişəm.
Ümidlər həmdəmim olsa da müdam,
Hicranın əlindən nələr çəkmişəm.
Ayrılıq qapımı döyəndən bəri
Tale gülməmişdir üzümə bir an.
Qovub bir-birini ömrün illəri,
Arzular baxmamış sözümə bir an.
Yollarda qalmasın könül, göz daha,
Qayıt gəl, yolunu gözləyir ürək.
Görüşü qoymayaq bir də sabaha,
Yaxşı dost qədrini dost bilsin gərək.
Gülmüş həyatımda bircə gün üzüm,
O gün ki, gözünə sataşmış gözüm.

TAPARDIM SƏNİ

Dünyada ən gözəl anları belə
Əbədi saxlamaq olmaz heç zaman.
Fəqət xatirələr yaşayır elə,
Bəzən keçmişilə yaşayır insan.
Şirin xatirələr acı anlarda,
İnsan ürəyinə bir dayaq olur.
Acı xatirələr çətin zamanda
Həyatın özünə bir sınaq olur...
Səni itirdiyim günlərin üstdən
Boranlar, tufanlar, yellər keçsə də,
Fəqət xatirəni unutmadım mən.
Gözümdən gurlayan sellər keçsə də,
Ürəkdən silinməz xatirələrdən
Min bir piramida yaratmadım mən.
Səni hər diyarda axtarıb gəzən,
Könlümdür, sevgilim, mən deyiləm, mən.
Otaq, ağır sükut, pəncərədə qar...
Çöldə külək əsir, ildırım çaxır.
Soyunmuş elə bil yaşıl ağaclar,
Şüşənin ardından kədərlə baxır.

Mən səndən uzağam neçə zamandır,
Gözümdə ağaran yollardır indi,
Sənin ayrılığın necə yamandır,
Sənsizlik hər şeydən mənə çətindi.
Demə ki, hicrində gözlərim dolar,
Sevinc həyatımdan uçar quş kimi,
Gənclik tez yığışar, tez düşər yola,
Yanımda qalmaqdan yorulmuş kimi.
Yox, yox, inanıram, inanır ürək;
Səni tapacağam bir səhər çağı.
Ömür yoldaşıdır mənə bu istək,
Arzular bəzəyər daşı, torpağı,
Qəlbimdə intizar, ürəkdə təlaş,
Gözümdə ağaran yollar uzanır.
Çıxardım səfərə indicə bir baş,
Ürəkdə ayrılıq məşəli yanır,
O məşəl kompasım olardı yəqin,
O zaman yormazdı bu yollar məni.
Səfərim nə qədər olsa da çətin,
Axtarıb, axtarıb tapardım səni.

SƏHƏR, GÜNORTA, AXŞAM

Nə gözəldir səhərin şəfəqləri yananda,
Əvəzsizdir kainat təbiət oyananda.
Oyananda meşələr, oyananda ağaclar,
Oyananda yamyaşıl, zümrüd rəngli yamaclar,
Göz dikəsən alışan, yanan dan ulduzuna,
Səhərlərin hamıdan tez oyanan qızına.
Göz dikərək baxasan dan ulduzu batanda,
Al Günəş də üzündən örpəyini atanda.
Gözəldir günortanın hərarətli çağları,
Günəş qızdıran zaman, səhraları, bağları,
Çayların sularını isindirəndə Günəş,

Göydən günorta çağı yerə yatanda atəş,
Sevirəm səhər kimi alışan qürubu mən,
Kaş onu illər boyu seyr edəydim yenidən.
Quşların bulud kimi göy üzünü aldığı
Anları sevirəm mən.
Üfüq əvvəl qızarır, sonra səma qaralır,
Meşələr fikrə dalır, yamaclar fikrə dalır.
Göylərin üzərində şəmlər alışıb yanır,
İnsanın ürəyində min bir dilək oyanır.
Sevirəm gecələri,
Gecənin özü kimi dilsiz düşüncələri.
Susum, sakit olum uşaqlığımdakıtək,
Fəqət danışsın külək.
Ötən macəraları atam bir-bir danışsın
Sonsuz maraq içində.
Onun nağıllarında seyr edim dörd fəsli mən
Kiçik otaq içində.
Sevirəm səhər kimi gecənin özünü də,
Axşamın söhbətini, axşamın sözünü də.
Fəqət sən bizimlə ol,
Hamı evində olsun.
Piyaləmiz qürubun sevinci ilə dolsun,
Gecənin sükutunu pozmasın güllə səsi.
Qaralmasın kimsənin sinəsində nəfəsi,
Nə hərb olsun, nə də qan.
Sevirəm təbiətin hər çağını hər zaman,
Günortanı səhərdən, səhəri günortadan
Ayıra bilmir ürək.
Hər günün, hər bir anın
Öz sonsuz bəzəyi var.
Həyat olsun həmişə,
Bir də böyük arzular.
Ömr eləsin, yaşasın
Hər insan bu dünyada
Nə qədər ki, arzular.
Günorta axşam olsun, axşam səhər gətirsin,
Gələn hər bir günümüz yeni zəfər gətirsin.

Mən olmasam da əgər,
Seyr etsin balalarım.
Duysun gözəlliyini təbiətin, varlığın.
Bəlalardan uzaqda –
Azad olmuş torpaqda,
Daşın atsın darlığın.
İnsanlar ömr eləsin bu dünyada doyunca.
Çox demirəm, yaşasın hər kəs öz məhəbbəti,
Arzuları boyunca.

BİZ İNDİ AYRILDIQ

Necə yaradardım surətini mən;
Vəfalı, mehriban, qayğıkeş, mətin.
İllərlə qəlbimdə həsrətin yatır,
Gözümdə, könlümdə qalmış surətin.

Ürəyin bir ümman, göz yaşlarınsa
Hesabsız, qiymətsiz mirvarilərtək.
Ruhunda susmayan qasırğa, tufan,
Ürəyin tufana düşmüş bir çiçək.

Təmkinin, dözümün sonsuz meşələr,
Hər dərdə, hər qəmə məkan tapılar.
Ürəyin nə yatar, nə də dincələr,
Səndə hər qayğıya imkan tapılar.

Ayda, ildə sənə bir məktub yazar,
Alışıb yanıram həsrətində mən.
Bir əlim yazdıqca bir əlim pozar.
Yaxşıyam nigaran olma heç də sən.

Adına həsrətdir dəftər-kağızım,
Yolumu gözlərdi yanaşım ona.
İndi artıq yoxsan, daha nə yazım,
Əbədi sənsizəm, sənsiz, ey ana.

Uzaqdan üstümə düşərdi kölgən,
İndi nə qayğın var, nə məhəbbətin.
Bir görüş arzusu qaldı, bir də mən,
Bir də ürəyimdə sonsuz həsrətin.

* * *

Hər səhər, hər axşam kəsib yolumu,
Deyirsən, sevirəm, könül ver mənə,
Neçin soruşmursan, könlüm varmı heç?
Bir də ki, ürəyim sənin üzünü,
Sənin söhbətini, sənin sözünü
Görüb eşitməyi arzularmı heç?
Baxıram üzünə cavan deyilsən,
Sevməmiş olmazsan inanıram mən.
Bəs sənin ilk eşqin, ilk sevgin hanı?
Kim bilir, gəzmisən bəlkə dünyanı,
Gəzmisən bəlkə də sən qarış-qarış...
Söylə, ey tanınmaz insan, bir danış,
Budaqdan-budağa qonan quşmusan?
Həyatda beləmi ömr edər insan?
Elə bil duyursan baxışlarımdan
Qəlbimdə dolaşan sualları sən.
– Nə deyim, dolaşıq ömür, həyatdı...
Mən onu atmadım, o məni atdı...
– Bəlkə də doğrudur sözlərin sənin,
Nurunu itirmiş gözlərin sənin,
Bir təzə qar kimi ağarmış başın,
Qırx beşi yəqin ki, ötmüşdür yaşın...
Əgər bu yaşında yalqızsansa sən
Müqəssir yenə də demək özünsən.
Həyat yollarında dolaşan insan
Eşqin yolunda da dolaşar, inan.
İndisə yolumdan çəkil əbədi,
Qara kölgə kimi gəzmə dalımca.
Döymə pəncərəmi başsız küləktək,
Olma çağrılmamış bir qonaq bunca.

Yolumun üstündə bir də görünmə,
Ardımca kölgətək gəlmə, sürünmə!
Mən öz ilk eşqimə sadiqəm, inan.
Yalnız vəfasızlar çıxar yolundan!

HƏYAT LÖVHƏLƏRİ

İstərəm hər axşam yanında qalım,
Başını sinəmin üstünə alım,
Öpüm gözlərindən mən dönə-dönə,
Baxım camalına, baxım üzünə.
Duyğular sinəmdə alışıb yanır,
Qəlbimdə min arzu birdən oyanır.
Səni ki, sevirəm illərdir, illər,
Bunu yaxşı bilir, duyur ki, ellər.
Sən mənə doğmadan doğmasan, gülüm,
Səninlə ağlayım, səninlə gülüm.
Sən ki, həyatıma bir dürdanəsən,
İki, üç deyilsən, sən bir danəsən.
Ayrılan zamanda illərlə səndən,
Səni başqasına dəyişmədim mən.
Qəlbim bir, hissim bir, duyğum bir oldu.
Hicranın əlində peymanələrtək
Ürəyim daima boşalıb doldu.

* * *

Hər xalqın, hər elin öz adəti var:
Gözəl adətlərə sadiq qalanlar,
Məni cərgənizə qəbul edin siz!
Elin adəti var, güneşdən təmiz.
Çiçəktək açılıb, sola bilmirəm,
Vəfasız deyiləm, ola bilmirəm.
Ey kaş ki, yanımda olaydın indi,
Sənsizlik bilərdin necə çətindi...
Mən çox uzaqlarda sənlə oldum,
Sənsiz olanda da sənlə oldum.

Tək səni tanıdım, başqa bir ürək
Qapımı döymədi yad bir qonaqtək.
Qəlbim bir, hissim bir, duyğum bir oldu.
Hicranın əlində peymanələrtək
Ürəyim daima boşalıb doldu.

* * *

Qəlbimdə yer salan bir xəyalımsan,
Deyim ki, eyibsiz idealımsan,
Yox, eybin az deyil, insansan sən də.
Eyibsiz göründün məni sevəndə.
Həyat yollarından keçəndə bircə,
Sən bəzən büdrəyib, bəzən dolaşdın,
Mənə elə gəlir vəfasızlığın
Bəzən sərhəddini, həddini aşdın.
Hissin arxasınca düşüb getmədim,
Bunu bacarmadım, bunu etmədim,
Mənə vəfasızlıq göstərəndə sən,
Eşqimdə alınıb satılmadım mən.
Hər şeyə bir anlıq yumub gözümü,
Nə səni alçaltdım, nə də özümü.
Qəlbim bir, hissim bir, duyğum bir oldu.
Hicranın əlində peymanələrtək
Ürəyim daima boşalıb doldu.

* * *

Belədir təbiət, belədir torpaq,
Nə qədər gözümdən olursan uzaq,
Qəlbimə o qədər olursan yaxın.
Gözəllər yanımda axındır, axın,
Kimsənin üzünə dik baxmadım mən.
Qəlbimdə, gözümdə, sözlərimdə sən.
Çiçəktək açılıb sola bilmədim.
Vəfasız deyiləm, ola bilmədim.
Fəqət bilmədim ki, biləydim barı.
Niyə çox sevirlər vəfasızları.

SƏN YADIMA SAL

45 il, elə bil, cöz qırpımında
Ötüb keçdi desəm, olacaq yalan.
Bir an ayrılmadım Vətən yolunda
Azadlıq uğrunda vuruşmalardan.

Əgər yetmiş ilsə bir insan ömrü,
Tufanlı gəncliyim yüz ömrə dəyər.
Qocalıq başlayır, kim bilir, bəlkə,
Olacaq alova, közə bərabər.

Ulduzlar çıxacaq saysız-hesabsız,
Onların hüsnünə dalacağammı?
Dağlarda, daşlarda, düzlərdə bir də
Səhər açanadək qalacağammı.?

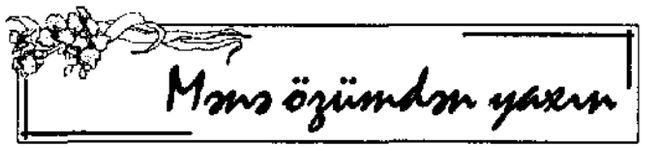
Gecələr ay çıxıb, dalğın, pərişan,
Mənimlə yeməmi söhbət edəcək?
Üfüqdən üzülüb axan ulduzu
Görəsən haraya yozacaq ürək?

Günəşin ruh verən hərarətini
Bir də nəfəsimdə duyacağammı?
Həyatın sönməyən səadətini
Yenə öz səsimdə duyacağammı?

Səssiz gecələrdə tənha qayıqtək
Dənizə üz qoyub üzəydim bir az.
Zərrin dalğaları mirvari kimi,
Sinəmə, boynuma düzəydim bir az.

Bəli, sevəcəyəm əvvəlki kimi,
Coşqun təbiəti, igid insanı.
Onlara əbədi verdim qəlbimi,
Sevdim bu dövranı, sevdim cahanı.

Razıyam hər şeyə, sənsizliyə yox,
Nə qədər mən sağam sən yanımda qal!
Gözəl uşaqlığı, coşqun gəncliyi –
Ötən günlərimi sən yadıma sal!

MƏNƏ ÖZÜMDƏN YAXIN

Şerimə

Mənə özümdən yaxın,
Görən gözümdən yaxın.
Mənə doğma balamdan,
Şirin sözümdən yaxın.
Mənə özümdən yaxın.

Duzumsan, çörəyimsən,
Arzumsan, diləyimsən,
Sən elə ürəyimsən.
Mənə canımdan yaxın,
Ürək qanımdan yaxın.

Taqətimsən dizimdə,
Gur işıqsan gözümdə,
Elə sənsən özüm də.
Mənə özümdən yaxın,
Görən gözümdən yaxın.

Neylərdim olmasaydın,
Dərdimə qalmasaydın,
Bir şirin şərab kimi,
Qəlbimə dolmasaydın.
Bəxtiyarlığım da sən,
Elə varlığım da sən.

Qəlbimin sənsən səsi,
Doğmalarım əvəzi.

İtkilərim əvəzi,
Mənə balamdan yaxın,
Yaxın sonamdan yaxın.

İlk məhəbbətim də sən,
Könül həsrətim də sən,
Eşqim, ülfətim də sən.
Mənə özümdən yaxın,
Görən gözümdən yaxın.

Məni hamı atsa da,
Sən atmazsan dünyada.
Unutmazsan dünyada.
Sənsiz mən yaşamazdım,
Bilir bunu dünya da.
Mənə canımdan yaxın,
Ürək qanımdan yaxın.

Ellərimə etibar,
Yenə sənsən, yenə sən.
Mənə olan havadar,
Yenə sənsən, yenə sən.
Mənə balamdan yaxın,
Mənə havamdan yaxın.

Mətinsən, səbirlisən,
Qızılgül çətirlisən.
Sən röya ətirlisən.
Yanımda sən hamıdan –
Hamıdan xətirlisən.
Mənə özümdən yaxın,
Görən gözümdən yaxın.

Səninlə bölüşürəm
Dərdi dərdli çağımda.
Səninlə görüşürəm
Gülşənimdə, bağımda.